

Magányos nő

Felágaskodsz, lábujjhegyre,
mint a balett-táncosnők.
Plüsspuha lépteikkel
bevetve az arcod.
Megmártózol a huzatban,
s úgy várakozol a sínen,
mint egy gyerek,
s úgy is, akár a kék virágok...
Vonatok alá ugrasz,
melyeknek sem ablakuk,
sem állomásuk nincsen.

Életvonalak

Beillesztettél életvonalaim közé
egy darabkát a csontjaidból.
Csak hogy tudjam,
mennyi életvonalam is van
tulajdonképpen.
Aztán bevilágítottál a szemembe,
fényszóróval,
hogy véletlenül se meneküljek,
szíveddel is,
testeid legjavával,
s egész haláloddal is.

XVII. nap

...a lány gabonacsúcsokon
meneküléseim hullámzanak,
mint egyetlen éretlen pillanat.
Az, amely belélegzett, hogy elvegyen,
s kilélegzik, hogy adjon.
Mint ahogy valamennyi úton
nemcsak magad mögött hagyod a nyomokat,
hanem egyúttal magadban is.

Polgár Anikó fordításai